

מי (ראשון לציון) 28603-02-23 - יוסי קנר נ' מדינת ישראל היחידה הארצית למאבק בפשיעה כלכלית

פלילי - עבירות כלכליות

סדר דין פלילי - הליכי חקירה

var MareMakom = "מי (ראשון לציון) 28603-02-23 - יוסי קנר נ' מדינת ישראל היחידה הארצית למאבק בפשיעה כלכלית, תק-של 2025(3), 45830(20/08/2025)";

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 28603-02-23 מדינת ישראל נ' קנר
תיק חיצוני: 21067/2022

לפני כבוד השופט גיא מימון
המבקש יוסי קנר
באמצעות ב"כ עו"ד דותן דניאלי
נגד
המשיבה מדינת ישראל היחידה הארצית למאבק בפשיעה כלכלית
באמצעות עו"ד רותם נחמיאס ורס"ל תהילה כהן

החלטה

- לפני בקשה שחרור להורות על שחרור כספים מתוך הרכוש שנתפס מאת המבקש לטובת דמי מחייה, ואשר תוקף תפיסתם הוארך למשך 180 ימים החל מיום 16.4.2025.
- עסקין בפרשה רחבה בהיקפה עם עשרות רבות של חשודים ומעורבים. החקירה עוסקת בעיקרה בחשד לתיאום מחירים בין עשרות בעלי חברות קבלניות במטרה לזכות במכרזים של משרד הביטחון, משטרת ישראל וגופים נוספים. הבעלים של חברת יתדות ניהול ופרויקטים ושיפוצים בע"מ יצר קרטל של חברות, אשר פעל לאורך זמן ובאופן שיטתי במטרה לגרום להטעיה ויצירת מראית עין של תחרות וזכיה במרמה במכרזים. על פי החשד, המבקש וחברת קיסר הנדסה ופיתוח בע"מ (להלן: חברת קיסר) מעורבים לכאורה במספר מכרזים בחשד שביצעו עבירות לפי חוק התחרות הכלכלית, עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות והלבנת הון.

3. במסגרת צווים שאושרו על ידי בית המשפט, נתפסו מהמבקש ומחברת קיסר תפוסים כלכליים ומוצגים ובכלל זה: סך של 831,000 ₪ אשר נתפסו מחשבון הבנק הפרטי של המבקש. במעמד שחרור הצווים שוחרר סך של 11,459 ₪ ופיקדון בסך 20,000 ₪. ביטוחים בסך כולל של 1.1 מיליון ₪. יתרת זכות שנתפסו מחברת קיסר בסך 667,713 ₪. סך של 2.8 מיליון ₪ מחשבון הבנק של חברת קיסר. וזאת מתוך יתרה של 3,062,742 ₪ (ראה החלטת בית המשפט מיום 7.8.2023). היקף שווי העבירה עומד על מעל 14 מיליון ₪. סכום היקף הזכויות של חברת קיסר גבוה משווי התפוסים בידי המשטרה ועומד על כ- 8 מיליון ₪ (במ/2 - במ/4).
4. ביום 19.7.2023 הסכים המבקש לקיומו של חשד סביר, ועיקר הדיון נסוב באשר למידתיות התפיסה ולדמי מחייה.
5. בית המשפט (כבוד ס' הנשיא השופטת דורית סבן נוי) התרשם כי קיים קושי וצורך בדמי מחייה, אולם משלא הוצגו מסמכים התומכים בתצהיר המבקש, לא נעתר לבקשה ונקבע כי בקשה זו תידון לאחר שיוגש תצהיר בצירוף כל המסמכים הרלוונטיים.
6. ביום 7.8.2023 הורה בית המשפט על הארכת תוקף התפוסים למשך 180 ימים החל מיום 12.8.2023. בקשתו של המבקש לדמי מחייה נדחתה בהעדר מלוא הנתונים לקציבת הסכום הראוי.
7. ביום 10.4.2024 הורה בית המשפט על מתן תוקף להסכמת הצדדים לשחרר מחשבוננו הפרטי של המבקש שהוקפא לטובת משטרת ישראל סך של 300,000 ₪ שיועברו לעו"ש, בכפוף להארכת תוקף החזקת יתר התפוסים למשך שנה נוספת.
8. ביום 4.5.2025 הורה בית המשפט על הארכת תוקף התפוסים עד החלטה אחרת ולא יאוחר מ- 180 ימים מאז יום 16.4.2025. עוד הורה בית המשפט על מינוי הסניגוריה הציבורית לייצג את המבקש בהליך זה.
9. ביום 10.7.2025, ובהמשך להחלטה מיום 4.5.2025, הורה בית המשפט על הארכת תוקף החזקת התפוסים למשך 180 ימים נוספים החל 16.4.2025. בית המשפט קבע כי שמורה למבקש הזכות להגיש בקשה לדמי מחייה.
10. ביום 30.7.2025 הגיש המבקש בקשה להקצאת דמי מחייה בסך 10,338 ₪ עבור כל חודש: שכירות (4,200 ש"ח); מזון (3,500 ₪); כושר (430 ₪); חשמל (350 ₪); סלקום טלוויזיה (200 ₪); פרטנר נייד (50 ₪), תרופות וקופ"ח (800 ₪); ביטוח רפואי (700 ₪); סופר-פארם, ביגוד, איקאה (250 ₪); החזקת רכב (1,200 ₪) ועוד.

11. ביום 7.8.2025 הוגשה תגובת המשיבה, שהתנגדה לבקשה, בין השאר, לאור שחרור סך 300,000 ₪ מיום 10.4.2024 והעדר שיקוף של התמונה הכלכלית המלאה.

12. ביום 10.8.2025 הוריתי למבקש להגיש תצהיר מעודכן שבו יפרט את אופן חישוב הוצאות המחיה ונחיצותן.

13. ביום 13.8.2025 הגיש המבקש תצהיר בצירוף נספחים.

14. ביום 14.8.2025 התקיים דיון במעמד הצדדים.

15. המבקש חזר על טענתו להקצאת דמי מחייה חודשיים כמצוין לעיל. לטענתו, הסכום בסך 300,000 ₪ ששוחרר אינו מהווה דמי מחייה. המבקש אישר כי טס לחו"ל בפסח 2024 ובפסח 2025 לבתו שגרה בשווייץ, כאשר טיסות אלו מומנו מתוך סך 300,000 ₪. אולם לדבריו, אין בכך שום ראיה שיש לו מקורות הכנסה נוספים וכי הוא אינו זקוק לאמצעי מחייה סבירים. המבקש טען כי אין לו יכולת עבודה, שכן כל רכושו תפוס, וכי קיימים לחובתו עיקולים ומגבלות של הנושה (חברת רדימיקס בע"מ) וכן חוב לרשות המיסים אשר נמנע מלשלמו היות והכסף תפוס.

16. המשיבה אף היא חזרה על התנגדותה. לדבריה, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה ולא סיפק מסמכים המעידים על צורך בדמי מחייה, וממילא אין כל חדש בתצהיר שהגיש. לדבריה, מדובר במי שמקיים אורח חיים ראוותני. לפנים משורת הדין, הסכימה המשיבה לשחרר חלק יחסי מתוך כספי הפנסיה של המבקש בסך 227,710 ₪ בכפוף להסכמתו להארכת תוקף החזקת התפוסים עד סיום ההליך.

17. המבקש התנגד להצעת המשיבה. לדבריו, משמעה היא העברת הכסף לנושיו (חברת רדימיקס בע"מ).

18. בסוף הדיון, הועבר חומר החקירה לעיוני, והוריתי כי החלטתי תשלח לצדדים.

דין

19. סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 קובע כי על חילוט רכוש יחולו בשינויים המחויבים הוראות סעיפים 36ג עד 36י לפקודת הסמים המסוכנים. סעיף 36ג(ב) לפקודה קובע כי בית המשפט לא יצווה על חילוט רכוש לפי סעי' 36א ו-36ב אלא אם כן נוכח כי לבעל הרכוש שיחולט ולבני משפחתו הגרים עמו יהיו אמצעי מחיה סבירים ומקום מגורים סביר. קרי, לעיתים, יעדיף בית

המשפט ערכים של אי הותרת החשודים או הנאשמים ללא אמצעי מחיה, על אף רציונל ההרתעה נגד פעילות עבריינית.

20. הנטל להוכיח כי למבקש יש אמצעי מחייה סבירים אף לאחר מתן צו החילוט הזמני מוטל על המשיבה. עם זאת נקבע בפסיקה כי מדובר בנטל "רדום", אשר רק אם המבקש מעיר אותו מתרדמתו בהעלאת טענה כי החילוט הזמני יותיר אותו ללא אמצעי מחייה סבירים, תוך תמיכה בראיות, אזי תידרש המשיבה להביא ראיות בעניין זה [ע"פ 170/07 מטיס נ' מדינת ישראל (19.11.2007)].

21. לאחר בחינת טיעוני הצדדים וחומר החקירה שהונח בפניי, לא שוכנעתי כי מצבו הכלכלי של המבקש קשה עד כדי פגיעה ביכולתו לספק את צרכיו.

22. גם אם אניח לטובת המבקש כי יש במסמכים שצירף כדי לתמוך לכאורה באמצעי מחייה בסך כ-10,000 ₪ לכל חודש, הרי שהמבקש לא הוכיח כי אין ביכולתו לספק את צרכיו, והתמונה העולה בעינינו היא כי רב הנסתר על הגלוי.

23. המבקש ציין בתצהירו והן בבית המשפט כי יצא את הארץ פעמיים לצורך ביקור בתו בשווייץ וזאת במהלך חגי הפסח בשנת 2024 ובשנת 2025. עיון במסמך במ/1 (רשימת כניסות ויציאות של המבקש מן הארץ), מעלה כי במועדים הרלוונטים לחג הפסח אכן יצא המבקש את הארץ. בשנת 2024 יצא המבקש את הארץ בין 18.4.2024 - 24.4.2024, ובשנת 2025 יצא את הארץ בין המועדים 9.4.2025 - 15.4.2025.

24. ברם, גם אם אניח כי המבקש ביקר את בתו בשווייץ, הרי שאין שום הסבר וממילא המבקש אף לא ציין זאת בתצהירו, כי בשנת 2025 יצא את הארץ פעמיים לצירוף, וזאת גם בין התאריכים 13.3.2025 - 20.3.2025. מדובר במימון עלויות טיסה ושהות בחו"ל למשך כשבוע.

25. כמו-כן, המבקש לא ציין בתצהירו כי גם בשנת 2024 יצא את הארץ פעם נוספת, מלבד ביקור בתו בחג הפסח כאמור, וזאת בין התאריכים 17.7.2024 - 31.7.2024. שוב, מדובר במימון עלויות טיסה ושהייה בת כשבועיים בחו"ל.

26. קרי, טענת המבקש לפיה יצא את הארץ לשווייץ אך בחג הפסח לטובת ביקור הבת, אינה מתיישבת עם פלט הטיסות במסמך במ/1. גם אין לדעת וממילא גם לא צורף תצהיר תמיכה של הבת, האם באמת המבקש טס לשווייץ לצורך ביקור בתו או לצרכים אחרים. מסקנה זו מתחזקת נוכח העובדה כי ממסמך במ/1 עולה כי המבקש טס לצירוף לא אחת, וכאמור לא רק במועדי חג הפסח.

27. זאת ועוד, עיון במסמך במ/1 מעלה כי גם עוד טרם שחרור סך 300,000 ₪ ביום 10.4.2024, היו למבקש מקורות מימון לטיסה נוספת לחו"ל וכן לשהייה בחו"ל למשך כ- 4 ימים. ולראיה, המבקש טס לציריך גם בשנת 2023 וזאת בין התאריכים 19.4.2023 - 23.4.2023, למרות שטען בבית המשפט ביום 4.5.2025 כי באפריל 2023 היה תלוי ועומד נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ (עמ' 25, ש' 23).

28. המסקנה הסבירה היא כי המבקש, שהודה כי מימן את עלות שתי הטיסות מתוך סך 300,000 ₪ ששחררו לטובתו, מימן את כל ארבעת הטיסות לחו"ל וכן את שהייתו בחו"ל בשנים 2024 ו-2025 מכספו שלו.

29. מסמך במ/1 מצביע אפוא כי המבקש ממשיך לקיים את אורח החיים השגור אצלו עוד משנים עברו.

30. נתתי דעתי לכך כי סך 300,000 ₪ ששחררו אינם מהווים דמי מחייה. אף המשיבה אינה חולקת על כך. אולם בפועל סכום זה עומד למבקש לצורכי מחייתו. אף אם נקבל את אומדן דמי המחיה לפי חישובו של המבקש, אזי סכום זה אמור להספיק עבור צרכי מחייתו לכל הפחות עד חודש אוקטובר 2026. לפיכך לא ניתן להלום את טענת המבקש כי אין לו כעת כדי צורכי מחייתו.

31. המבקש גם לא פירט ולא הציג אסמכתאות, כפי שנתבקש, לגבי יתרת הסכום שנותרה ברשותו מתוך סך 300,000 ₪. המבקש ציין כי קיים חוב עצום אשר הוא נמנע מלשלמו לרשות המיסים וכך אף ביחס לחברת רדימיקס.

32. מעבר לכך כי אין זה ראוי להשתמש בכספים שהתקבלו מביצוע העבירות לצורך תשלום לרשויות המס, ואף בית המשפט, בהחלטה מיום 7.8.2023, לא מצא לנכון להורות על שחרור כספי המבקש מקופת הנשייה לצורך תשלום חובותיו לרשות המיסים, הרי שנראה כי המבקש מגלה טפח ומכסה טפחיים.

33. בהחלטתי מיום 10.8.2025 הוריתי למבקש להסביר בתצהירו את פשר ההעברות הבנקאיות שזוכו בחשבונו מגורמים פרטיים. כגון החזר ההלוואה מאדם בשם מ.ש. מדובר בסכומים מצטברים בסך 7,500 ₪ (3.3.2025), 7,000 ₪ (2.2.2025), 11,500 ₪ (1.4.2025), 5,000 ₪ (3.6.2025), 5,000 ₪ (2.7.2025) ו- 4,500 ₪ (31.1.2025).

34. המבקש ציין בתצהיר (סעיף 4) כי כל ההעברות הבנקאיות שזוכו, הועברו מחשבונו של אדם בשם א.מ, מהסיבה שנפתחו נגדו הליכי הוצל"פ ועיקולים לחברת רדימיקס, ולכן המבקש העביר ל-א.מ את הסכום ששחרר. אלא מאי, וא.מ לא העיד מטעם המבקש בדיון שבפניי, לא צורף תצהיר מטעמו ואף לא צורפו אסמכתאות שיכולות לתמוך בטענתו אודות החזרי ההלוואה מ-א.מ.

35. אולם אף אם אקבל לצורך הדיון את פרשנותו של המבקש להגדרת הלוואה, הרי שלדבריו, את סך 300,000 ₪ הוא העביר ל-א.מ אשר מבצע עבורו כל חודש העברה בנקאית בהתאם לצרכיו. קרי, בהתאם לצרכיו ולא בהתאם ל"הסכם/תנאי הלוואה".

36. ראה בהקשר זה את דברי המבקש בדיון מיום 4.5.2025 לאחר שנציגי היחידה החוקרת עמדו על החזרי הלוואות בסכומים של 15,000 ₪, 7,500 ₪, 11,500 ₪ מהחודשים האחרונים:

"זה כדי לכסות את הוצאות המחיה שלי וכרטיס אשראי, קיבלתי 300,000 ₪ היה הליך של עיקול והעברתי את כל הכסף לחבר שלי א.מ (לא במקור - ג.מ). כל חודש הוא מבצע העברה בהתאם לצרכים שלי"

37. באשר למקורות הכנסה נוספים; בהחלטתי מיום 10.8.2025 הוריתי למבקש להסביר בתצהיר את פשר ההעברה הבנקאית מחברת קחם להשקעות בע"מ בסך 21,003.53 ₪. המבקש הבהיר כי בתאריך 29.1.2025 זוכה חשבון חברת קיסר וכי זו ההעברה הבנקאית היחידה שהועברה לחברת קיסר. המבקש צירף את חשבון העו"ש של חברת קיסר, וציין כי סכום זה נוכה מהחוב של חברת קיסר וכי אף נותר חוב לחברת קיסר בסך 4,500 ₪ ששולם על יד א.מ.

38. גם אם אקבל את טענת המבקש לפיה אין לחברת קיסר כל מקורות הכנסה נוספים, הרי שאין בכך כדי לפטור את המבקש מלמצוא עבודה כאדם פרטי. לדידי, לא ניתן לקבל את טענת המבקש בדבר היעדר יכולתו לעבוד בשל היותו חייב מוגבל באמצעים על פי החלטת רשם ההוצל"פ.

39. מדובר אומנם במבקש בן 74, אולם בשוק העבודה ישנן עבודות שונות ומזדמנות, כאשר הרושם הוא כי המבקש אינו מנסה למצוא עבודה ולו במשרה חלקית. עצם היותו חייב מוגבל באמצעים אינה שוללת את יכולתו לקבל משכורת שלפחות חלקה אינה חשופה לעיקול לצורכי מחייתו.

40. זאת ועוד, המבקש מחזיק ברישיון טיס משנת 1998 ואף מחזיק במטוס פרטי (1/3 בעלות), אולם לדבריו אינו נושא בהוצאות השוטפות של המטוס החל משנת 2011 ועד היום, כאשר בשנת 2017 הוחלף מנוע חדש במטוס בעלות של כ- 80,000 ₪. המבקש אף ציין בתצהירו כי צירף תצהיר מטעם אחד הבעלים של המטוס (ד.ס). אלא מאי, ואין מדובר בתצהיר של ד.ס אלא במכתב, וניתן לומר - ואף זו בלשון המעטה - כי כאמור רב הנסתר על הגלוי.

41. לדברי המבקש (סעיף 7 לתצהיר), בכל סוף שבוע מוזמן הוא לטוס עם חבריו במנחת ראשון לציון, ובשנים האחרונות טס באופן קבוע עם אדם בשם ז.ר, אשר בבעלותו מטוס. גם תחביב זה, שבוודאי חורג מאמצעי מחייה, מחייב עלויות כגון הוצאות דלק ועוד. אולם המבקש לא פירט כיצד יש לאל ידו להמשיך ולממן את תחביב הטיס שלו, שנמשך שנים רבות ועד היום, בפרט לאור מצבו הכלכלי הדוחק לטענתו.

42. לטענת המבקש באחת הפעמים בעת מילוי הדלק בתחנת התדלוק במנחת ראשון לציון, התברר כי זר שכח את ארנקו ברכב, ולכן השתמש בכרטיס אשראי שלו לתדלוק המטוס. המבקש, נאמן לדרכו, מנסה לצייר תמונה כמי שנזקק לחסדי חבריו: **"אני נוסע כל שנה לתערוכה של מטוסים, התחביב שלי טיסה, אני טס עם חברים שלי ולא משלם אגורה עבור התחביב הזה"** (פרוט' מיום 4.5.2025, עמ' 25, ש' 24 - 25). אולם מעבר לעובדה כי אין לכך שום תימוכין, חזקה היא, בהעדר כל הסבר סביר אחר או ראיות תומכות, שהמבקש הוא הנושא במימון עלות תחביב הטיסה מדי כל סוף שבוע.

43. כאמור, גם אם אקבל לצורך הדיון כי הוצאות המחיה של המבקש הנן סבירות, ובעיקר הדברים אמורים ביחס להוצאות הדיור בשכירות (המגובה בחוזה שכירות), ביגוד, תרופות ומזון (אם כי לא בסך 3,500 ₪), הרי שהמבקש, שחי לבדו ואינו מפרנס את בני משפחתו, לא הוכיח שאין ביכולתו לספק את צרכי מחייתו אלו.

44. המבקש אף אינו עושה מאמץ למציאת עבודה.

45. עם זאת, אינני סבור כי יש מקום למסקנה מרחיקת לכת, כטענת המשיבה, לפיה מדובר במבקש החי חיים ראוותניים. ניתן לומר כי בניהול חייו הכלכליים של המבקש ישנה מידה מסוימת של פזרנות, כגון טיסותיו לחו"ל, הפרזתו בהוצאות הנדרשות למחייתו, החזקת הרכב, הוצאותיו על כושר, תחביב הטיס מדי כל סוף שבוע, וזאת מעבר לתצהירו החסר ולתמיהות הרבות העולות מתוכו, וכמובן העובדה כי זה לא מכבר שוחרר לידי סכום משמעותי בסך 300,000 ₪.

46. משכך, לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה, בשלב זה, ולפגוע אגב כך באינטרס הציבורי על ידי ריקון מצבת נכסי החילוט הפוטנציאליים ללא ביסוס ראוי [בש"ע (מחוזי-ב"ש) 48078-05-21 **נחום פרסר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (25.11.21)].

47. לאור כל המפורט לעיל, הבקשה נדחית.

תיק החקירה יוחזר למשיבה באמצעות המזכירות

ניתנה היום, כ"ו אב תשפ"ה, 20 אוגוסט 2025,
בהעדר הצדדים.